

Земельних ділянок учасникам АТО не вистачає

Станом на 11 березня 2015 року до органів місцевого самоврядування й управління Держземагентства на Волині надійшло 3254 заяви від учасників АТО та членів родин загиблих військовослужбовців.

— Дозвіл на розроблення проекту землеустрою отримали 1246 волинських військових, — зазначив заступник голови облдержадміністрації Сергій Кошарук. — Із них для будівництва й обслуговування житлового будинку — 776 дозволів, для ведення садівництва — 197, для особистого селянського господарства — 273 дозволи. Крім того, передано у власність членам родин загиблих військовослужбовців 252 земельні ділянки.

У Головному управлінні Держземагентства в області видано 416 наказів про надання дозволу на розроблення проекту землеустрою.

— Однак відмовлено 1167 військовослужбовцям, найбільше — у Луцьку, — констатував Сергій Кошарук. — Основна причина: відсутність вільних земель і містобудівної документації.

Натомість начальник управління Держземагентства в області Василь Василенко наголосив, що у такій ситуації необхідно продовжити термін розгляду звернень і пришвидшити роботу з виготовлення документів.

— Виявляють також випадки, коли один громадянин звертається із заявою у кілька місцевих рад, — зазначив Василь Миколайович. — Отож із метою недопущення порушення законодавства у районах потрібно створити єдині реєстри звернень учасників антитерористичної операції.

Начальник управління Держземагентства вважає, аби задовольнити всі заяви від учасників АТО, необхідно шукати додаткові землі. Зокрема, слід звернути увагу на закинуті господарські двори, які знаходяться у межах населених пунктів або поблизу.

Голова облдержадміністрації зазначив, що потрібно шукати землі для побудови багатоповерхових будинків для військовослужбовців.

— Прошу в містах та районних центрах звернути увагу на колишні військові формування, — наголосив Володимир Гунчик.

— Для розбудови на цих землях містечок для учасників АТО спочатку маємо отримати дозвіл із Міністерства оборони України, але для цього необхідно підготувати пакет документів.

У львівських цукерках знайшли речовину, схожу на ртуть

У цукерках відомої кондитерської фірми знайшли кульки, схожі на ртуть. Про це заявив директор департаменту цивільного захисту Львівської ОДА Олександр Титаренко, повідомляє «Еспресо.TV». «Цю незвичайну знахідку зробила медсестра дитячого поліклінічного відділення 4-ї комунальної міської лікарні», — каже Титаренко. За його словами, 42-річну постраждалу доправили у діагностичний центр Львівського медінституту для обстеження. Представники обласної СЕС узяли речовину на аналіз. Проводиться дослідна перевірка.

стільки мільярдів гривень збитків матиме цьогоріч «Укрзалізниця» від пасажирських перевезень», заявив заступник начальника департаменту «Укрзалізниця» Іван Хоряков.

Супермаркети Волині безпідставно підвищують ціни на продовольчі товари

Як повідомив в. о. голови територіального відділення Антимонопольного комітету Сергій Луговий, на Волині за результатами щотижневого моніторингу продуктів харчування встановлено, що у березні суттєво зросли роздрібні ціни на основні продтовари без об'єктивних на те причин. Висновок один: основним чинником зростання цін було бажання супермаркетів отримати додатковий прибуток в умовах підвищеного попиту на продукти харчування.

Простіше померти, ніж лікуватися

або Скільки коштує «хронічний» похід в аптеку?

— До всіх моїх болячок додався ще й цукровий діабет, — бідалася жінка, стоячи в аптеці. — Якщо раніше купувала цукрознижувальні пігулки по 100 гривень, то сьогодні вони коштують уже 160.

— Може, їх українським аналогом можна замінити? — озвався хтось у черзі.

— Аналоги є, але не підходять.

— І що ж то за таблетки такі дорогі? Їх хоч на місяць вистачає? — долучився до розмови інший відвідувач.

— Німецькі. Така упаковка розходиться за десять днів, на місяць потрібно три, а в мене пенсія 948 гривень. Окрім цих, ще й інші пігулки приймаю, — зітхає старенька.

«Держава створюється для того, щоб жити щасливо», — ці прадавні слова належать великому мислителю світу Арістотелю. Але чи може бути щасливою людина, оповита ланцюгами страшної недуги, нехай навіть у найблагополучнішій країні? Хто знає. Однак завдяки законам, іншим нормативно-правовим актам, морально-етичним засадам, що в ній діють, суспільство намагається різним чином полегшити фізичні страждання таких громадян, психологічно підтримати, створити їм такі умови, які дозволять бодай на якийсь період забути про обмежені можливості, а отже, й бажання.

Нехай нині чималі гроші через відомі події на сході України ідуть на відстоювання нашої державності й територіальної цілісності. А упродовж попередніх двадцяти трьох років? Хіба було інакше? У держави ви-

стачало грошей хіба що на заробітну плату для медпрацівників, утримання медичних закладів, лікування інвалідів війни і ще деяких пільгових категорій громадян. Інші ж хворі за власний кошт купували як і сьогодні медикаменти, сплачували «благодійні» внески за обстеження на сучасній дороговартісній апаратурі, за складні аналізи, які за кордоном вважають давно звичними. Іноді доходило до абсурду, наприклад, лягаючи у стаціонарне відділення, пацієнт має придбати для нього... рідке мило, спирт, знайти у власному гаманці гроші на мийні засоби. Зрештою, такі преїскуранти існують і досі. А коли людина потрапляла під дію якоїсь цільової державної програми, то це було неабияким подарунком долі.

І медики, і хворі за часів створення різноманітних кас взаємовирчки та підтримки, що в свій час були популярними, звісно ж, не вірили, що подібні формування можуть замінити систему страхової медицини. Були вони якимось спотвореним її відображенням, а держава все відтягує і відтягує процеси створення сучасної моделі гарантування пацієнтові бодай якоїсь підтримки за рахунок страхового поліса. «Хіба ми не такі, як поляки чи німці? Може, річ у тому, що зарплату нам вимірюють гривнями, а там євро, тому й не заслуговуємо на гідне життя?» — питаємо ми себе й не знаходимо відповіді.

Нині профільне відомство тішить українців новими розмовами про реформування. Але чогось позитивного в діях чиновників від МОЗ і

під лупою не видно ні в Києві, ні тим паче в глибинці. Й, може, не було б так прикро, якби не останні події, пов'язані з підвищенням вартості лікування через неймовірний стрибок цін на фармацевтичному ринку. Для деяких людей це значно наблизило летальний кінець, бо придбати життєво важливі медикаменти стало неможливим. А вже тільки на Волині проживає більше 281 тисячі пенсіонерів, а розмір середньої пенсії становить 1392 гривні, у 15 333 пенсіонерів вона є мінімальною. З таким «достатком» не завжди можна вилікувати банальну застуду, якщо вона обернеться ускладненням. Що вже казати про туберкульоз, гепатит, онкозахворювання?

Високі роздрібні ціни в аптеках фармацевти пояснюють величезним зростанням курсу долара, а ще ж потрібно закласти гроші на утримання закладу, на зарплату його працівникам тощо. Ще й виробник ліків завжди обирає ціну, яка забезпечить йому максимальний поточний прибуток.

Пацієнт же серед розмаїття медикаментів вибирає ефективний засіб лікування, беручи до уваги його побічну дію, добову дозу, періодичність вживання, терапевтичні властивості, тривалість життєвого циклу, вікову групу хворого тощо. Тому часто, незважаючи на власні доходи, ми купуємо саме імпортні ліки, перед якими вітчизняні такі дещо поступаються. Якщо ж говорити мовою цифр, то дві треті грошей споживачів України у 2013 році припадало на іноземних виробників при тому, що 65,6% медпрепаратів на по-

лицях аптек — вітчизняного виробництва. Тобто частка медикаментів, привезених з-за кордону, на сучасному фармакологічному ринку досить суттєва. Сам же ринок є одним із найбільш перспективних і поступається лише продуктовому. Якщо, скажімо, у 2012 році, за інформацією Держлікслужби України, загальний обсяг продажів фармацевтичної продукції становив 31,7 млрд грн, то в 2013-му — 36,2 млрд грн. Коли у 2014-му ліки для українців подорожчали на 60 відсотків, то за два місяці 2015 року — вже на 45.

Про гроші, які обертаються на фармацевтичному ринку, де більше шести тисяч аптечних закладів, навряд чи ми, пересічні українці, маємо справжнє уявлення. Лише один красномовний факт, що став доступним завдяки Інтернету: виходячи з результатів окремих аналітичних компаній, після закінчення терміну дії патентного захисту тільки на одному препараті минулого року фірма втрачала до 595 млн дол. Як вам? А заробляли?

У контексті цієї проблематики пригадалася постанова Кабінету Міністрів України від 16 листопада 2001 року, згідно з якою тоді на понад тисячу назв було встановлено граничні торговельні надбавки при роздрібному ціноутворенні для ліків, які реалізуються населенню, на рівні не вище 35% оптової ціни виробника (митної ставки), а для тих, що закуповувалися державними та комунальними закладами охорони здоров'я за бюджетні кошти, — на рівні не вище 10% оптової ціни виробника. Тоді вона зіграла на користь пацієнта.

Нині ж вражає інший урядовий документ: постанова Кабміну від 16 лютого цього року №63 «Про затвердження переліку медичних виробів для проведення гемодіалізу та лікування онкологічних хворих, які не є суб'єктами оподаткування додатковим імпортним збором». Вона стосується окремих ліків, витратних матеріалів, апаратури. Загалом же додатковий імпортний збір зростає на 5-10%, зокрема й на ліки, отже, ми маємо в аптеках далеко не оптимально сформовані ціни, хоч міністр економіки Наталія Яресько й заперечує: «Ціни на ліки та бензин не зростатимуть, а тому немає жодних причин хвилюватися».

Безперечно, не піднімати вартість ліків для проведення гемодіалізу та лікування онкохворих — справа благородна і потрібна. Але хто подумає про інші категорії пацієнтів, для яких «хронічний» похід у лікарню обходиться у вартість корови або легкового автомобіля?

Наталія ЛЕГКА

Передано у розшук більше шести тисяч волинян, які ухилилися від мобілізації

Зі слів в. о. військового комісара Волинського обласного військомату Романа Кулика, найкраще з організації мобілізаційної роботи впорались у Любешівсько-Маневіцькому ОРВК. Серед лідерів також Горохівсько-Локачинський, Ківерцівський і Ново-волинський військові комісаріати.

— Наразі проводиться поставка мобілізаційних ресурсів до кінологічного центру прикордонної служби у м. Великі Мости Львівської області, — зауважив військовий комісар. — А також до 184-го навчального центру в м. Старичі й техніки наведеноміки — до 14-ї ОМБр.

Також Роман Кулик повідомив, що у правоохоронні органи передано у розшук для встановлення місця перебування більше 6 тис.

громадян, із них лише 127 вдалося розшукати. Правоохоронці відкрили 40 кримінальних проваджень щодо перешкоджання проведенню мобілізаційних заходів. Двох військовозобов'язаних засудили до 3 років позбавлення волі за ухилення від призову за мобілізацією.

Передбачення Ванги: війна в Україні закінчиться в 2015 році, винуватця кровопролиття «виймуть і закопають»

Легендарна провидиця Ванга свого часу передбачила, коли закінчиться війна в Україні

Закінчення воєнних дій, згідно з її словами, настане до кінця 2015 року.

Після цього війна продовжиться вже в Росії, а завершиться вона перемогою повсталого проти жорсткого режиму народу.

Пророчича віщує, що всіх призвників війни очікує велика розплата, а головного винуватця кровопролиття «виймуть і закопають».

«Біля червоної стіни, на такій же площі мертвого Володимира виймуть і закопають».

Живого Володимира приведуть і посадять.

Був склеп, тепер там в'язниця. І будуть там його тримати вдень, прив'язаним до ложа.

А ложе те буде і не ліжко зовсім, а бочка з-під нафти, щоб не міг він на ній лежати, а тільки сидіти міг.

А щоб не околів він на залізі, будуть ту бочку газом підігрівати, як каструлю на плиті.

І черга стояти буде. Дивитися на нього. Але не за гроші.

Кожний, хто входить туди, в того, що сидить, плювати буде.

А в'язневі будуть тільки хліб давати, води не даватимуть. Буде він пити замість води слину людську.

А хліб промокатице сіллю з чола свого.

Але будуть інші люди не тільки плювати, але й кидати у в'язню годинниками важкими.

А ті з них, що брильянтами при-

крашені, будуть боляче ранили. І шкіру його, і душу. Адже багатьох із тих, що кидають, він знав і з бруду підняв.

І сумна буде доля тих, хто приїхав на дорогій машині та не кинув у живого Володимира годинниками дорогими...»